

Hans í falkonerhandskanum við einum smyrl á hondini. Smyrl er einasti rovfuglur, sum livir í Føroyum. Hans heldur at millum 30-40 pør eru búføst í Føroyum

av mýs í Føroyum til at teir kunnu klára seg. Skuldi nakar sæð teir, so hevði eg verið ógvuliga glaður, um teir høvdu sagt mær frá. Törn-falkar yvirleva neyván í føroysku náttúruni. Falkarnir eru reyðbrúnir, hava spiskar veingir og langt vel. Teir eru til stóðdar sum ein rita og eru svartir yst á veingjunum, sigur Hans Davidsen.

Komnir av skipi

– Ahugin fyri falkum byrjaði fyri seks árum síðan. Tá fekk pápi ein smyrl, sum var fingin umborð á einum skipi. So at siga allir falkarnir eru komnir av skipi og ikki ein einastu av teimum hevði yvirlevað í náttúruni. Teir hava allir verið illa fyrri. Í náttúruni er tað soleiðis, at er ein falkur ikki heilt frískur, so klárar hann ikki at vinna fyri føðina og hann doyir. Hann skal helst hava at eta einuferð um dagin. Fær hann ikki at eta, so ger hann nógv um seg og maktast og orkar ikki at veiða aðrar fuglar, sigur Hans Davidsen.

– Falkarnir hava havt brotnar fjaðrar og onkur hevur verið sjúkur. Törn-falkarnir høvdu eitt nú lungnaorm. Høvdur ein falkur brotið fjaðrarnar, so doyir hann, tí so fær hann ikki flogið ella veitt, sigur Hans Davidsen.

Aftaná fyrsta smyrlin gekk skjótt. Nú eru fleiri falkar í búrunum, sum fylla væl upp á grundstykkinum í Gundadali 28. Búruni eru stór og snotilig og falkarnir hava góðar umstøður. Størsta búrið eigur grønlandsfalkurin. Tað er ein boga og Hans hevði verið ógvuliga fegin, um hann hevði fingið ein steggja til hana. Grønlandsfalkurin verður eisini kallaður fyri jaktfalkur á donskum og hann er tann størsti av øllum falkunum. Hann er ein sera vælumtøktur veiðufuglur.

– Tíverri, so havi eg varhugan av, at teir flestu falkarnir, sum seta seg og verða fangaðir umborð á skipi, teir verða kiptir, beint áðrenn skipið leggur at landi og síðan verða teir útstappaðir. Eg hevði verið fegin, um onkur hevði fingið grønlandsfalkabøguni ein steggja. Kanska tey høvdu fingið slag undan sær, sigur Hans Davidsen.

Vit sita í stovuni í Gundadali 28. Stovan ber eisini dæm av fuglaá huga. Millum málningarnar hongur ein av einum æðupari í fjøruni. Vit sita og hyggja eftir einum videofilmi um veiðufalkar.

Rovfuglarnir kenna falkonerin í Gundadali

JUSTINUS EIDESGAARD

KALMAR LINDENSKOV
Í Gundadali standa eini hús, sum ikki við fyrsta eygnakasti bera frá grannahúsum. Tey hava húsnummar-
ið 28, og koyrir tú framvið, so leggur tú ikki meira merki til tey enn onnur hús. Frammanfyri húsini er vælhildin urtagarður, ið sýnir alskín til náttúruna hjá familjuni.

Men íbúgvarnir í húsunum eru ikki heilt vanligir, har bógva feðgarir Áge og Hans Davidsen og teir hava eitt óvanligt og lægið frítíðarítriv. Teir eru nevniliga falkonerar og tað merkir stutt, at teir venja falkar, soleiðis at teir kunnu fáa teir til at gera sum teimum lystir, serliga á veiðuferðum.

Tað eru helst tey fægstu í Føroyum sum vita av, at í Gundadali liva umborð fyri mest framkomna veiðufuglaættina í heiminum, falkurin. Har bógva smyrlar, ferðafalkar og kongurin av øllum falkum, grønlandsfalkurin. Hvítur og vakur.

Ein ferðil av sorg er í húsunum í Gundadali nummar 28. Seinasta mánadag vóru tey so óheppin, at teir tórnfalkar, boga og steggja, sluppu út úr búrunum og

ongin hevur sæð teir síðan. Bogan hevði vorpið í summar, men eggini vóru ikki troðin og tí spurdist ongin ungi burtúrur. Men Hans hevði góðar vónir um, at

eydnan fór at vera við teimum komandi summar. Tey vóru vorðin so góð.

– Eg var farin inn í búrið at gera okkurt og eg var so óansin, at eg gloymdi at lata

hurðina aftur. Áðrenn eg visti av, so vóru teir farnir útum og burtur vóru teir. Teir flugu ein túr og eg havi ikki sæð teir aftur sigur Hans Davidsen. Hann er 25

ára gamal og útbúgvin snik-kari.

– Eg veit ikki hvar teir eru nú, men eg veit at teir eru svangir. Teir liva fyrri tað mesta av mýs og ovflitið er

Her er ein ferðafalkur. Hetta er fyrri at sissa falkin. Hans sigur at falkarnir kenna tey sum eru um teir